

мѣрз: азъ самъ ѡбкрѣзанъ ѡ естѣственнѣ-агъ законѣхъ да сохранихъ свой агъ живѡтъ , но случася нѣкогда, шото не ѣ възмѡжно вѣра та си въ Бога да сохрани цѣла, безъ да не предѣмъ на жертва живѡтъ агъ си за истина та: такожде божьи сѡ ѡдхажѡва ѡ законѣхъ агъ на себѣсть та да си почита родители те , да сѡ повинѡва на началници те , да любн жена та си и дѣца та си: но не рѣдкѡ сѡ случя, шото не ѣ възмѡжно да сѡстѡне непорочнъ хранитель на благочестіе то инакѣ, ѡ-свѣнь ако бы ѡстѡвилъ родители те си, и не бы сѡ повинѡвалъ на повелѣніѡ та, които мѡ върхѡвни те власти заповѣдавѡтъ, когато наипѡче повелѣвѡтъ да прѡ-вн протѣвѡ законѣхъ агъ Божій: и когато родители те бы сѡ старѡли да ѡвлѡкѡтъ своите дѣца ѡ пѡтъ агъ на спасѣніе то кактѡ было во времена та на Хрїстїанско то гонѣніе. Въ таковыи случяи, любѡвь къ Бѡгу ѡ все трѣбѡва да сѡ предпочтѣ , и да забравн челоѡкъ самаго себе , и все шото ѣ въ живѡтъ агъ мѡ най драго и най мило, да го вѡмѣнн за нишо , ако бы то препѡч-ствіе было на люкѡвь та Божїѡ и на спасѣніе то наше. И по тойзи рѡзѡмъ рекалъ Спаситель нашъ, “ аще кто градѣтъ ко мнѣ, и не возненавидѣтъ Отца свое-го, и матеръ, и женѡ, и дѣтей , и братїю , и сестрѡ , ещѣ же и дѡшѡ свою, не мѡжетъ мой быти оученикъ. ” (Лѡк: дї. 26. )

Шо ѣ ѡверженіе мїра.

И избранны-агъ Хрїстовъ Озсѡдъ катѡ испѡлнилъ дѡломъ тамъ заповѣдь, казва: “ всѡ оумѣты быти